

Tránh Mưa Đi Tìm Nắng

Em tránh Nam mưa, lên Bắc nắng
Anh, miền Tây, ngồi ngó mây bay
Mây cứ bay trên mặt biển cứ đầy
Niềm mơ ước lặn tròn theo sóng...

Biển Cali ít khi nào biển động
Nhưng ngày mưa, bão rớt, ít khi
Người ta nói ở đây... ít lắm
Những người giận trời trách đất bỏ ra đi...

Người ta chỉ sợ Cali động đất
Nhưng ngàn năm hồ để đôi lần
Cuộc thương hải tang điền giao cho Trời cho Phật
Đòi bình yên thiên hạ bình tâm!

Máy bay em có thể bay ngang qua Los Angeles
Máy bay em vượt bỏ San Francisco
Máy bay em đáp xuống Seattle
Và...em chắc gặp mưa lất phất?

Em ngó lại: xa rồi Texas
Em ngó lại: không thấy mưa đông
Mưa lất phất Washington man mát
Em thấy vui và âm ỉm trong lòng...

Em vui nhé dù trời không nắng
Chút mưa kia chỉ là phủ bàn tay
Anh bỏ Cali đi cùng em không đợi
Nhớ trăm năm ngồi tính mỗi ngày...

Giờ thì em chắc qua Vancouver?
Giờ thì em chắc chơi ở Nanaimo?
Nắng rục rở hay là mưa loáng thoáng
Hãy nói cho anh nghe anh có ý làm thơ!

*Ngày tháng trôi qua như mây trôi qua
Những con chim bồ câu Cali vẫn đậu mái nhà
California của anh thường bốn mùa ngập nắng
Không có em mình cùng cười ngửa xem hoa...*

Trần Văn Lệ